

Aangevoerde middelen: schending van artikel 42, leden 2 en 3, van verordening nr. 207/2009

Aangevoerde middelen: schending van artikel 42, leden 2 en 3, van verordening nr. 207/2009

Beroep ingesteld op 16 november 2012 — European Drinks/BHIM — Alexandrion Grup Romania (DRACULA BITE)

(Zaak T-497/12)

(2013/C 26/117)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: European Drinks SA (Ștei, Roemenië) (ver-
tegenwoordiger: V. von Bomhard, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne
markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: SC Alexan-
drion Grup Romania Srl (Pleasa, Roemenië)

Conclusies

— de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bu-
reau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken,
tekeningen en modellen) van 6 september 2012 in zaak
R 679/2011-4 vernietigen;

— verweerder verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: de andere partij voor de
kamer van beroep

Betrokken gemeenschapsmerk: het beeldmerk „DRACULA BITE”,
voor waren en diensten van de klassen 33, 35 en 39 — ge-
meenschapsmerkaanvraag nr. 7588321

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: ver-
zoekster

Oppositiemerk of -teken: Roemeense merkenschrijving nr. 34847
van het beeldmerk „Dracula”, voor waren en diensten van de
klassen 33 en 35

Beslissing van de oppositieafdeling: afwijzing van de oppositie in
haar geheel

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

**Beroep ingesteld op 16 november 2012 — Koinopraxia
Touristiki Loutrakiou/Commissie**

(Zaak T-498/12)

(2013/C 26/118)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: Koinopraxia Touristiki Loutrakiou AE OTA —
Loutraki AE — Club Hotel Loutraki Kazino Touristikos kai
Xenodocheiakos Epicheiriseis AE (Loutraki, Griekenland) (ver-
tegenwoordiger: S. Pappas, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— het bevestigende besluit van de Commissie van 18 septem-
ber 2012 — Ares (2012)1082114 — waarbij verzoeksters
verzoek om toegang tot bepaalde documenten is afgewezen,
nietig verklaren;

— de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Met haar beroep verzoekt verzoekster krachtens artikel 263
VWEU om de nietigverklaring van het besluit van de Europese
Commissie van 18 september 2012 houdende definitieve afwij-
zing van verzoeksters confirmatieve verzoek om toegang tot de
brief van de Griekse autoriteiten van 16 mei 2012 betreffende
de berekening van het bedrag van de onwettige staatssteun die
moet worden teruggevorderd in de zin van het besluit van het
directoraat-generaal concurrentie van de Europese Commissie
van 24 mei 2011 ⁽¹⁾.

Ter ondersteuning van haar beroep, voert verzoekster de vol-
gende middelen aan:

Eerste middel: schending door het bestuur van de plicht de
weigeringsbeslissingen te motiveren aangezien het bestuur zich
in haar antwoord heeft beperkt tot een algemene verwijzing
naar de in verordening nr. 1049/2001 opgenomen uitzonderin-
gen, zonder enige bijkomende toelichting of daadwerkelijke mo-
tivering van de beslissing.

Tweede middel: schending van het transparantiebeginsel ten ge-
volge van de schending van voornoemde verordening nr.
1049/2001 en van verordening nr. 659/1999 ⁽²⁾, aangezien
het bestreden besluit het publiek niet een zo ruim mogelijke
toegang tot de documenten verleent, door de in verordening nr.
1049/2001 neergelegde uitzonderingen niet strikt uit te leggen
en niet strikt toe te passen.

Derde middel: schending van artikel 108, lid 2, VWEU alsmede van de artikelen 6 en 20 van verordening nr. 659/1999 ten gevolge van de schending van verzoeksters rechten van verdediging en, bij uitbreiding, van het beginsel van behoorlijk bestuur.

- (¹) Besluit C(2011) 3504 def. van de Commissie van 24 mei 2011 betreffende de door Griekenland aan bepaalde Griekse casino's verleende staatssteun [C 16/10 (ex NN 22/10, ex CP 318/09)] (PB L 285, blz. 25).
- (²) Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen van artikel 93 van het EG-Verdrag (PB L 83, blz. 1).

Beroep ingesteld op 13 november 2012 — HSH Investment Holdings Coinvest-C en HSH Investment Holdings FSO/Commissie

(Zaak T-499/12)

(2013/C 26/119)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partijen: HSH Investment Holdings Coinvest-C Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) en HSH Investment Holdings FSO Sàrl (Luxemburg) (vertegenwoordigers: H. Niemeyer en H. Ehlers, Rechtsanwältin)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— het besluit van verweerster van 20 september 2011 in zaak C 29/2009 (ex N 264/2009) — HSH Nordbank AG — nietig verklaren;

— verweerster verwijzen in de proceskosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoeksters tegen de verplichtingen ten laste van de minderheidsaandeelhouders de volgende middelen aan:

- 1) Eerste middel: Geen afzonderlijke steunmaatregelen ten gunste van de minderheidsaandeelhouders

Verzoeksters voeren aan dat de Commissie het begrip steunmaatregelen in de zin van artikel 107, lid 1, VWEU onjuist heeft toegepast, doordat zij verzoeksters ten onrechte als ontvangers van steun heeft aangemerkt. Een meerwaarde van de aandelen van de minderheidsaandeelhouders was louter het economische gevolg van de aan de HSH Nordbank verleende steun en geen indirecte steun aan de minderheidsaandeelhouders.

- 2) Tweede middel: Ontoereikende motivering van de vaststelling dat verzoeksters een voordeel hebben ontvangen

Verzoeksters voeren met dit middel aan dat de Commissie de motiveringsplicht van artikel 296, lid 2, VWEU heeft geschonden, doordat zij niet voldoende heeft uitgelegd waarom verzoeksters indirecte steun van de staat zouden hebben ontvangen en waarom de waarde van HSH Nordbank onjuist zou zijn vastgesteld. Bovendien heeft de Commissie de hoogte van de beweerde steun ten gunste van de minderheidsaandeelhouders niet berekend en de beoordeling van deze steun verward met de beoordeling van de lastenverdeling.

- 3) Derde middel: Onjuiste feitenvaststelling bij de beoordeling of verzoeksters een financieel voordeel hebben ontvangen

In het kader van dit middel voeren verzoeksters aan dat de Commissie de feiten onjuist heeft vastgesteld. Volgens verzoeksters heeft de vennootschap die de waarde van HSH Nordbank beoordeelde HSH Nordbank en daarmee de uitgifteprijs van de nieuwe gewone aandelen niet te hoog gewaardeerd, maar de waardering in overeenstemming met erkende waarderingmethoden verricht.

- 4) Vierde middel: Niet-inaanmerkingneming van de door verzoeksters reeds geleverde bijdragen aan de lastenverdeling

Verzoeksters voeren aan dat de Commissie de uit artikel 107, lid 3, sub b, VWEU en de herstructureringsmededeling (¹) voortvloeiende vereisten betreffende de lastenverdeling onjuist heeft toegepast, doordat zij bij haar beoordeling of verzoeksters voldoende bij de lastenverdeling zijn betrokken geen rekening heeft gehouden met de door hen reeds geleverde bijdragen.

- 5) Vijfde middel: Schending van artikel 7, lid 1, van verordening (EG) nr. 659/1999 (²) en van het rechtszekerheidsbeginsel door de onrechtmatige beëindiging van de formele onderzoeksprocedure

Met dit middel voeren verzoeksters aan dat de Commissie artikel 7, lid 1, van verordening nr. 659/1999 en het rechtszekerheidsbeginsel heeft geschonden door de formele onderzoeksprocedure betreffende verzoeksters te beëindigen zonder vaststelling van een van de besluiten vermeld in artikel 7 van verordening nr. 659/1999.

- 6) Zesde middel: Schending van artikel 7, lid 4, van verordening nr. 659/1999, artikel 107, lid 3, sub b, VWEU en de herstructureringsmededeling door ongepaste voorwaarden op te leggen

In het kader van dit middel voeren verzoeksters aan dat de Commissie artikel 7, lid 4, van verordening nr. 659/1999 en de herstructureringsmededeling heeft geschonden door het opleggen van voorwaarden die geen verband hielden met de herstructurering van de HSH Nordbank, maar de verkapte goedkeuring van een voorwaardelijke indirecte steunmaatregel vormden.

- 7) Zevende middel: Schending van het evenredigheidsbeginsel door overmatige belasting van verzoeksters